ματι σὲ λίγη ὥρα τὸ ἀμάξι ἔφτασε, μὰ ἡ ἐξαδέλφη μου εἶχε συνέλθει ἐντωμεταξύ. Ὁπωσδήποτε, τὴν ἔβαλα μέσα καὶ γυρίσαμε μαζὺ στὸν πύργο...

Ἄλλο νέο εἶνε ἡ ἄφιξις στὸν πύργο τοῦ ἐξαδέλφου τῆς μητρυιᾶς μου Ραοὺλ ντὲ Μερσιέ, γιὰ τὸν ὁποῖο σοῦ ἔγραφα καὶ στὴν προηγουμένη μου ἐπιστολή. Μὰ αὐτὸν δὲν τὸν ἔχω δεῖ ἀκόμα...

Ἐλπίζω νὰ ἔλθω γρήγορα γιὰ λίγες μέρες στὸ Παρίσι.

22 Φεβρ. 183... Σὲ φιλῶ
ΓΑΣΤΩΝ

Υ. Γ. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἦλθε ὁ ἱπποκόμος μου, ὁ ὁποῖος μοῦ ἀνήγγειλε ὅτι τὸ ἀφηνιασμένο μου ἄλογο ξαναβρέθηκε... Ἀλλὰ τὸ σπουδαῖο εἶνε ὅτι βρῆκε χωμένα μέσα στὰ πόδια του μερικὰ ἀιχμηρὰ ἀγκάθια, τὰ ὁποῖα προκάλεσαν τὸν ἀφηνιασμό του. Ποιὸς νὰ τοῦ εἶχε χώσει τ' ἀγκάθια αὐτά;... Νὰ ἐπρόκειτο τάχα περὶ δολοφονικῆς ἀποπείρας ἐναντίον μου;... Δὲν ξέρω κι' ἐγὼ τί νὰ ὑποθέσω...

* * *

(Ἡ Κλάρα Λαρμορὲ πρὸς τὴ Μάρθα Ντελμόν). Παρίσι.

Δὲν ξέρω τί θὰ γίνω... Εἶμαι ἀνήσυχη, πολὺ ἀνήσυχη... Φοβᾶμαι πολύ... Ἡ καινούργια εὐτυχία ποὺ ἀρχίζω νὰ νοιώθω μέσα στὴν καρδιά μου μὲ φοβίζει...

Ἄκουσε, ἀγαπημένη μου Κλάρα, πρέπει νὰ σοῦ ἐξηγηθῶ .. Ὑπῆρξες πάντοτε ἡ ἔμπιστη κι' ἀφοσιωμένη φίλη μου καὶ δὲν σοῦ ἔκρυψα ποτὲ τοὺς πόνους μου...

Θὰ σοῦ πῶ λοιπὸν καὶ τώρα τὰ πάντα... Ὁ ἐξάδελφός μου Γαστὼν εἶνε ἐρωτευμένος μαζύ μου... Ναί, ναί... Τὸ καταλαβαίνω αὐτὸ ἀπὸ τὸ βλέμμα ποὺ μοῦ ρίχνει, ἀπὸ τὸν τόνο τῆς ὁμιλίας του, ἀπὸ τοὺς τρόπους του... Μὲ περιποιεῖται ὅσο κανέναν ἄλλον ἐδῶ μέσα. Προσπαθεῖ νὰ προλαβαίνη κάθε μου ἐπιθυμία καὶ νὰ μ' εὐχαριστῆ ὅσο μπορεῖ.

Αὐτὲς τὶς ἡμέρες εἶχε πάει γιὰ μιὰ βδομάδα στὸ Παρίσι. Ξαναγυρίζοντας μοῦ ἔφερε ἕνα σωρὸ δῶρα, δῶρα πανάκριβα ποὺ στοιχίζουν μιὰ ὁλόκληρη περιουσία... Πολυτελεῖς τουαλέττες, σπάνιες γοῦνες, κοσμήματα...

Ὅταν εἶδα ὅλ' αὐτὰ τὰ δῶρα, τὰ ἔχασα καὶ δὲν ἤξερα πῶς νὰ τὸν εὐχαριστήσω... Ἐκεῖνος ὅμως χαμογελῶντας μοῦ εἶπε:

— Ὤ, μὴ μ' εὐχαριστεῖτε καθόλου... Ξεχνᾶτε πὼς εἶμαι κηδεμών σας καὶ πρέπει νὰ φροντίζω γιὰ σᾶς;...

Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι τὰ δῶρα αὐτὰ τοῦ ἐξαδέλφου μου μ' εὐχαρίστησαν πολύ, γιατὶ τὸν τελευταῖο καιρὸ δὲν εἶχα ἀνανεώσει καθόλου τὶς τουαλέττες μου.

Καλύτερα ὅμως νὰ μὴ μοῦ τὰ εἶχε φέρει, γιατὶ μοῦ στοίχισαν μιὰ μεγάλη πίκρα.

Τὸ ἴδιο βράδυ, καθὼς εἶχα φορέσει μιὰ ἀπὸ τὶς καινούργιες αὐτὲς τουαλέττες καὶ διευθυνόμουν πρὸς τὸ σπουδαστήριο τοῦ Γάστωνος, ὅπου μὲ εἶχε καλέσει γιὰ νὰ τὸν βοηθήσω στὶς φιλολογικές του ἐργασίες, διασταυρώθηκα σ' ἕνα διάδρομο μὲ τὴ μητρικά του.

Μόλις ἐκείνη μὲ εἶδε, στάθηκε καὶ ρίχνοντάς μου ἕνα βλέμμα ἀπὸ πάνω ὥς κάτω, μοῦ εἶπε:

— Βλέπω πὼς θριαμβεύεις, κοκέττα μου... Αὐτὸ ὅμως θὰ εἶνε περασπικό... Ὁ Γαστὼν δὲν εἶν' ἀπ' τὰ πουλιὰ ποὺ πιάνονται εὔκολα...

Κι' ἀφοῦ εἶπε τὰ λόγια αὐτά, ξέσπασε σ' ἕνα δυνατὸ σαρκαστικὸ γέλιο. Ἔπειτα ἀπομακρύνθηκε, ἀφίνοντάς με ἀκίνητη στὴ θέσι μου, ὅπου μὲ εἶχε καρφώσει ἡ κατάπληξίς μου.

Ἄ!... Ἡ μοχθηρὴ γυναῖκα!... Ὤ! τί φαρμακερὰ λόγια ἦσαν αὐτά!...

Τώρα καταλαβαίνω καλὰ πόσο μὲ μισεῖ, ἂν καὶ ἀπὸ καιρὸ εἶχ' ἀντιληφθεῖ τὸ μῖσος της.

Συντετριμμένη ἀπὸ τὰ λόγια της, προχώρησα πρὸς τὸ γραφεῖο τοῦ Γάστωνος. Τὰ μάτια μου ἦσαν ὑγρὰ καὶ μόλις μὲ εἶδε ὁ ἐξάδελφός μου κατάλαβε πὼς κάτι μοῦ συνέβαινε.

Ἐγὼ ὅμως δὲν θέλησα νὰ τοῦ φανερώσω τίποτε.

Ἐκεῖνος ἐπέμενε καὶ τότε ἐγώ, ταραγμένη ὅπως ἤμουν, ξέσπασα σὲ ἀκράτητους λυγμούς.

Ὁ Γαστὼν μοῦ εἶχε πιάσει τὸ χέρι καὶ μὲ ρωτοῦσε μὲ γλυκύτητα:

— Μὰ τί ἔχετε;... Τί ἔχετε λοιπόν;

— Τίποτε, τοῦ ἀπάντησα. Τίποτε...

— Γιὰ νὰ μὴ μοῦ λέτε τί ἔχετε, αὐτὸ σημαίνει πὼς δὲν ἔχετε ἐμπιστοσύνη σὲ μένα.

Τότε ἐγώ, ἡ ὁποία εἶχα συνέλθει κάπως ἐντωμεταξύ, τοῦ ἀπάντησα:

— Εἶστε ὁ μόνος ἄνθρωπος στὸν ὁποῖο ἔχω ἐμπιστοσύνη. Μὰ μὴν ἐπιμένετε περισσότερο... Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς πῶ τί ἔχω...

Εὐτυχῶς ἐκείνη τὴ στιγμὴ μπῆκε μέσα στὸ γραφεῖο ἡ ἐξαδέλφη μου Ἰουλία κι' ἔτσι ὁ Γαστὼν δὲν ἐπέμεινε περισσότερο. (Ἀκολουθεῖ)

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΩΣ ΤΙΜΩΡΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

Αὐστηρότης, σκληρότης, ἀπανθρωπία. Ἡ ποινὴ τῆς μαστιγώσεως. Τὸ καλάμι καὶ ἡ ρίζες τοῦ «μπαμποῦ». Ποιοὶ μαστιγώνονται. Ἡ τιμωρία τῶν καταχραστῶν δημ. ὑπαλλήλων. Ἡ ζωὴ τῶν φυλακισμένων. Τὸ «Κούγκ». Τὰ βασανιστήρια. Νεκρῶν μαρτύρια, κ.τ.λ.

Ἡ ποινὲς ποὺ ἐπιβάλλονται στοὺς καταδίκους στὴν Κίνα, εἶνε συνήθως αὐστηρές, σκληρές, ἀπάνθρωπες. Ἐφαρμόζεται ἀκόμη ἐκεῖ ἡ ποινὴ τῆς μαστιγώσεως, ὁ ραβδισμός, ἡ ἐξορία, τὰ βαρύτατα καταναγκαστικὰ ἔργα, ἡ... στρατιωτικὴ θητεία, ὁ πνιγμός, ὁ στραγγαλισμός, ὁ ἀποκεφαλισμὸς κτλ. κτλ.

Ἀπ' ὅλες αὐτὲς τὶς ποινές, ἡ ποινὴ τῆς μαστιγώσεως ἐκτελεῖται πάντοτε δημοσίᾳ, γιατὶ ἀποβλέπει κυρίως στὸ νὰ ντροπιάση τὸν κατάδικο μπρὸς στὰ μάτια τῶν συμπατριωτῶν του. Ἡ ποινὴ ἐπιβάλλεται σὲ ὅσους πληγώσουν κάποιον ἀπὸ ἀμέλεια, ἂν ἡ πληγὴ δὲν εἶνε θανατηφόρος, καὶ στοὺς λωποδύτες ποὺ πιάνονται ἐπ' αὐτοφώρῳ νὰ κλέβουν, ἂν ἡ ἀξία τοῦ κλοπιμαίου δὲν ὑπερβαίνει τὰ 11 δράμια ἀσημιοῦ.

Ἡ ποινὴ τῆς μαστιγώσεως διαιρεῖται σὲ πέντε κατηγορίες, ἀπὸ 10 μέχρι 50 ραβδισμῶν. Ὡς μαστίγιο κατὰ τὴν ἐκτέλεσί της χρησιμεύει ἕνα γερὸ καλάμι μήκους 80 πόντων. Ὅσοι ὅμως πρέπει νὰ τιμωρηθοῦν αὐστηρότερα, δέρνονται μὲ ἕνα πρωτότυπο ραβδί, πλεγμένο ἀπὸ ρίζες «μπαμποῦ», μήκους ἑνὸς μέτρου καὶ πάχους δύο δακτύλων.

Ἐδῶ πρέπει νὰ προστεθῆ μιὰ χαρακτηριστικὴ λεπτομέρεια, ἡ ὁποία ἐνδιαφέρει τὸν... ὑπαλληλικὸ κόσμο. Στὴν Κίνα κάθε ὑπάλληλος ποὺ θὰ ἀποδειχτῆ ὅτι ἔκλεψε εἴδη τοῦ Δημοσίου, ἀξίας ἀπάνω ἀπὸ 11 δράμια ἀργύρου, τιμωρεῖται μὲ τὸ ἀνώτερο ὅριο τῆς μαστιγώσεως, δηλαδὴ μὲ 100 ραβδισμούς.

Ἡ ζωὴ τῶν φυλακισμένων στὴν Κίνα δὲν φαίνεται νὰ εἶνε τόσο... εὐχάριστη. Ἂν καὶ δὲν διαρκεῖ, κατὰ τὸ νόμο, ποτὲ παραπάνω ἀπὸ τρία χρόνια, ἐν τούτοις πολὺ λίγοι ἀπὸ τοὺς φυλακισμένους προφταίνουν νὰ ἀνακτήσουν τὴν ἐλευθερία τους. Ὁ λόγος τοῦ φαινομένου τούτου εἶνε ὅτι οἱ δεσμῶται ὑποβάλλονται, ἐκτὸς τῆς φυλακίσεως, καὶ σὲ βαρύτατα καταναγκαστικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα τοὺς ἀρρωσταίνουν καὶ τοὺς θανατώνουν.

Ἰδοὺ καὶ μιὰ ἄλλη περίεργη λεπτομέρεια:

Ἂν ἕνας κατάδικος στὴν Κίνα κάμει ἀναίρεσι καὶ ζητήσει ἀκύρωσι ἢ μετριασμὸ τῆς ποινῆς του, ἡ δὲ αἴτησί του ἀπορριφθεῖ, τιμωρεῖται κατόπιν μὲ διπλασία ποινή!

Ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ σκληρὰ βασανιστήρια, στὰ ὁποῖα ὑποβάλλονται οἱ Κινέζοι κατάδικοι, εἶνε καὶ τὸ «Κούγκ».

Ἐν τούτοις, πρέπει νὰ ὁμολογηθῆ, ὅτι πολλὲς ἀπὸ τὶς φοβερὲς αὐτὲς ποινὲς ὑπάρχουν μονάχα γιὰ φόβο καὶ ὅτι σπανίως ἐφαρμόζονται. Τιμωροῦνται πρὸ πάντων μ' αὐτὲς οἱ ἄγριοι Τάρταροι τῆς Μογγολίας, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἐντελῶς ἀπολίτιστοι καὶ βάρβαροι.

Τὸ «Κούγκ» ποὺ ἀναφέραμε παραπάνω εἶνε ἕνα ὄργανο βασανιστηρίων, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖται ἀπὸ δυὸ κομμάτια χοντροῦ ξύλου, βάρους δέκα κιλῶν καὶ μήκους τεσσάρων ποδῶν, τετραγώνου σχήματος. Τὰ ξύλα αὐτὰ φέρουν μιὰ τρύπα στὴ μέση κι' ἀπὸ τὴν τρύπα αὐτὴ περνοῦν τὸ κεφάλι τοῦ καταδίκου καὶ τοῦ τὰ τοποθετοῦν γύρω στὸ λαιμό του. Μὲ τὸ ὄργανο αὐτὸ τῆς τιμωρίας μένει ὁ κατάδικος στὴν ἴδια πάντα θέσι, ἀνάλογα μὲ τὴν καταδικαστικὴ ἀπόφασι, ἐπὶ μιὰ βδομάδα, ἕνα μῆνα ἢ ἕνα χρόνο!...

Τέσσερα εἴδη θανατώσεως ἐφαρμόζονται στὴν Κίνα: Ὁ στραγγαλισμός, ὁ ἀποκεφαλισμός, τὸ παλούκωμα καὶ ὁ ἀργὸς θάνατος.

Τί γίνεται ὅμως ἂν συμβεῖ νὰ πεθάνη ὁ κατάδικος πρὶν ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς θανατικῆς του ἐκτελέσεως; Ἰδού: Ἂν δὲν ἔχει διαπράξει σοβαρὸ ἔγκλημα, πιστεύεται ὅτι τὸν ἐτιμώρησε ἡ θεία δικαιοσύνη καὶ τὸ πτῶμα του ἐνταφιάζεται. Ὅταν ὅμως τὸ ἔγκλημά του εἶνε βαρὺ καὶ ἀπαιτεῖ παραδειγματικὴ τιμωρία, ὁ νεκρὸς ὑφίσταται τὴν ποινὴ ποὺ τοῦ ἐπεβλήθη, ἀποκεφάλισι, στραγγαλισμό, ἀνασκολοπισμό.

Τὸ τρομερώτερο εἶδος θανατώσεως γιὰ τοὺς Κινέζους ἐγκληματίας εἶνε ὁ ἀργὸς θάνατος. Στὴν ἀρχὴ ἀφαιρεῖται τὸ δέρμα τοῦ καταδίκου κατὰ στενὲς λουρίδες μακρουλές, μέχρις ὅτου ὁλόκληρο τὸ δέρμα ἀπογυμνωθεῖ. Κατόπιν, ἂν ὁ κατάδικος εἶνε ἄντρας, τοῦ κόβουν τὰ γεννητικὰ μόρια, ἂν δὲ εἶνε γυναῖκα, τῆς ξεριζώνουν τὰ σπλάχνα!...

Ἡ φρικτὴ αὐτὴ δοκιμασία συμπληρώνεται μὲ τὴν ἀποκοπὴ τῶν μελῶν καὶ τὸ σπάσιμο τῶν κοκκάλων ποὺ συνοδεύεται, φυσικά, ἀπὸ τρομεροὺς πόνους. Ἡ ποινὴ αὐτὴ ἐπιβάλλεται μόνον στοὺς πατροκτόνους καὶ τοὺς μητροκτόνους.